

- 6) Jak należy interpretować ww. rozporządzenia w przypadku likwidacji lokalnych grup działania prowadzących dotychczas swą działalność w sposób skuteczny i zgodny z prawem? Co dzieje się w takim przypadku z zobowiązaniami zaciągniętymi i prawami nabytymi przez te lokalne grupy działania, biorąc w szczególności pod uwagę podmioty, których dotyczy ta likwidacja, jako całość?
- 7) Czy art. 62 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) należy interpretować w taki sposób, że dopuszczalny i zgodny z prawem jest przepis, w którym dane państwo członkowskie ustanawia wymóg, aby lokalne grupy działania Leader w formie spółek handlowych o celach niezarobkowych przekształciły się w ciągu roku w stowarzyszenia z tego tylko względu, iż jedynie forma prawna stowarzyszenia jako organizacji społecznej może w odpowiedni sposób zapewnić, że stworzona zostanie sieć między lokalnymi podmiotami, uwzględniając, że zgodnie z obecnie obowiązującym węgierskim prawem podstawowym celem spółki handlowej jest osiąganie zysku, a fakt istnienia interesów gospodarczych wyklucza prawo do korzystania ze środków publicznych i przystępowanie nowych wspólników?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Dz.U. L 277, s. 1

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Dz.U. L 368, s. 15

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 21 stycznia 2013 r. — Árpád Kásler i Hajnalka Káslerné Rábai przeciwko OTP Jelzalogbank Zrt.

(Sprawa C-26/13)

(2013/C 156/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Arpad Kasler i Hajnalka Kaslerne Rabai.

Strona pozwana: OTP Jelzalogbank Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. (¹) w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwanej dalej „dyrektywą”), należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zadłużenia z tytułu umowy pożyczki wyrażonej w walucie obcej, lecz w

rzeczywistości wypłaconej w walucie krajowej, która powinna zostać zwrócona przez konsumenta wyłącznie w walucie krajowej, warunek umowy dotyczący kursu zamiany waluty, który nie był przedmiotem indywidualnych negocjacji, może stanowić część „określenia głównego przedmiotu umowy”?

Jeżeli nie, to czy na podstawie drugiej części art. 4 ust. 2 dyrektywy należy przyjąć, że różnica pomiędzy kursem wymiany zakupu i sprzedaży [waluty] stanowi wynagrodzenie, którego równowartość z wyświadczoną usługą nie może być oceniana z punktu widzenia jego nieuczciwego charakteru? Czy w tym zakresie ma jakiegokolwiek znaczenie kwestia, czy rzeczywiście doszło do transakcji zamiany waluty pomiędzy instytucją finansową a konsumentem?

- 2) Jeżeli art. 4 ust. 2 dyrektywy należałoby interpretować w ten sposób, że sąd krajowy również może oceniać, niezależnie od postanowień jego prawa krajowego, nieuczciwy charakter warunków umownych, o których mowa w rzeczonej artykule, o ile warunki te nie zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem, to czy przez ową ostatnią przesłankę należy rozumieć to, że warunki umowne powinny same z siebie być jasne i zrozumiałe dla konsumenta z gramatycznego punktu widzenia, czy też ponadto powinny być jasne i zrozumiałe z ekonomicznych powodów zastosowania warunku umownego i jego stosunku do pozostałych warunków umownych?

- 3) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy i pkt 73 wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w sprawie C-618/10 Banco Español de Crédito należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy nie może naprawiać z korzyścią dla konsumenta skutków braku skuteczności nieuczciwego warunku zawartego w ogólnych warunkach umowy pożyczki zawartej z konsumentem poprzez zmianę odnośnego warunku umownego i uzupełnienie umowy, nawet wówczas, gdy w takim przypadku, po usunięciu rzeczonego warunku, umowa nie może być wykonywana na podstawie pozostałych warunków umownych? Czy w tym zakresie ma znaczenie okoliczność, że prawo krajowe zawiera przepis dyspozycyjny, który w przypadku pominięcia bezskutecznego warunku umownego reguluje [w jego miejsce] odnośną kwestię prawną?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 22 lutego 2013 r. — Luigi D’Aniello i in. przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-89/13)

(2013/C 156/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli